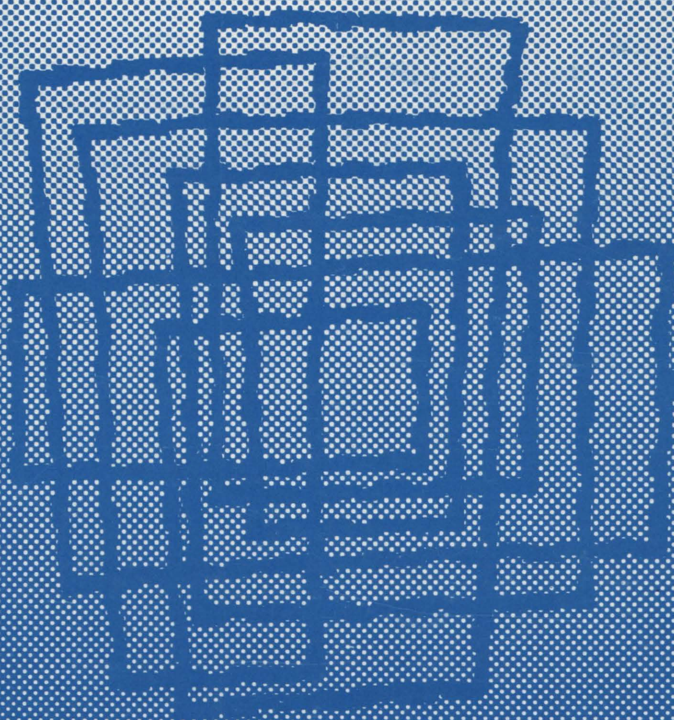
VIMANA

3-4
1970

Neljä kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry - Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sallittu lähde mainiten

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on tutkia ja välittää "lentäviä lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Tapani Kuningas

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:
postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Luettelo paikalliskerhoista takakannen sisäsivulla

VIMANA

1970 3-4

UFO - SYKSY

Suomessa syksy on perinteellisesti se vuodenaika, jolloin UFO-rintamalla on kaikkein vilkkainta. Aktiivisuus ilmenee sekä havaintojen runsautena (erityisesti lokakuussa) että yleisen mielenkiinnon lisääntymisenä (tiedotusvälineet). Tänä syksynä varsinaisia UFO-havaintoja on ilmeisesti esiintynyt varsin vähän - ainakin paljon vähemmän kuin viime syksynä. Muuten tunnistamattomat lentävät esineet ovat kuitenkin olleet entistä enemmän julkisen käsittelyn kohteena.

Syksyn ensimmäinen merkkitapaus oli syyskuun puolivälissä: amerikkalaisen ufologin Daniel W. Fryn lyhyt vierailu Suomessa. Hän osoittautui hyvin vakavasti otettavaksi kontaktihenkilöksi, jolla on todellista sanottavaa ihmisille.

Lokakuu aloitti kirjallisen UFO-syksyn, joka tänä vuonna tuo luettavaksemme kolme alan teosta. Näyttää siltä, että tälläkin alueella esiintyy jonkinlainen "aaltoilmiö". Edellinen UFO-kirjallisuusaalto oli vuonna 1968. Tällä kerralla mukana on myös ensimmäinen suomalainen UFO-teos: "UFOja Suomen taivaalla". Olemme kylläkin hiukan myöhässä, sillä ensimmäiset alan kirjat ilmestyivät (Englannissa ja USA:ssa) jo tasan 20 vuotta sitten. Toi-

saalta on muistettava, ettei vastaavia kansallisia UFO-teoksia ole ilmestynyt kovinkaan paljon (Pohjoismaissa ei yhtään).

On ilmeistä, että yleisön kiinnostus näihin asioihin jatkuvasti lisääntyy. Tämä merkitsee mm. yhdistyksemme jäsenmäärän kasvua ja uusien paikalliskerhojen syntymistä. Aktiivisuuden lisääntyessä on myös syytä kehittää uusia toimintamuotoja. Kaikki riippuu kuitenkin yksityisten jäsenten osoittamasta mielenkiinnosta ja toimintahalusta. (TK)

Tri Daniel Fry´n ottama valokuva avaruusaluksesta (toukokuu 1964, Merlin, Oregon, USA)

Kuva: HOK N:o 8

Birgitta Tikkanen:

TRI DANIEL FRY´N HENKILÖKUVA

En ole asianharrastaja enkä niinmuodoin myöskään ole lukenut Daniel Fry´n kirjoja. Tämänhetkiset vaikutelmani tri Fry´stä ja hänen sanomastaan perustuvat niihin kahteen tilaisuuteen, joissa hänet tapasin, lounaalla Mäki-Tirkkosilla sekä Helsingin Kauppakorkeakoululla pidetyssä esitelmätilaisuudessa.

Kuva tri Fry´n persoonasta on ehdottomasti myönteinen. Lounaalla hän oli väsynyt, hämmentynyt, puhui liian vuolaasti joko välinpitämättömänä kuulijakunnastaan tai laskien väärin sen mielenkiinnon kohteet. Mutta tällaisenaankin henkilö, joka herätti sympatioita, inhimillinen ja aidontuntuinen.

"Myönnän, että toistan asioita kuin gramofonilevy, kun pääsen vauhtiin, en osaa lopettaa. Olen vastannut näihin samoihin kysymyksiin tuhannet kerrat" hän sanoi. Kollegani, Viikkosanomien Sakari Räsäsen kanssa halusimme tietää, mikä on hänen toimintansa kannustin, mikä on se tärkein sanoma, jonka hän haluaa perille. Tähän hän keskittyi vastaamaan mahdollisimman puhtaasti, yksinkertaisesti. Sanomahan oli se, mikä sitten myöhemmin iltatilaisuudessakin tuli esille: Tälle meidän maapallollemme on vihdoinkin

luotava perusta yhteiskuntatieteiden harjoittamiselle. Hänen tulee sanojensa mukaan vaikuttaa yleisen ymmärtämisen "understanding" edistämiseksi.

Esitelmätilaisuudessa ilmeni tri Fry´n persoonallisuuden älyllinen looginen puoli sekä hänen erinomainen henkinen itsekurinsa. Hänen keskittynyt olemuksensa sekä huumorintajuiset, valppaat vastauksensa tekivät tämän uuden, ennakkoluuloja herättävän asian omaksumisen mahdolliseksi. Ei filosofointia, ei mystisismiä, ja mikä henkilökohtaisesti allekirjoittaneeseen eniten vaikutti, ei omakohtaisten, persoonallisten kokemusten tehostamista. Ja kuitenkin on ilmeistä, että vain erittäin voimakas henkilökohtainen kokemus on saanut tämäntapaisen insinöörimiehen, joka omien sanojensa mukaan on "a very stubborn character" puhumaan asian puolesta, johon todennäköisesti kaikkialla halukkaasti liitetään höynähtänäisyyden leima.

Esityksen aikana sekä sitä seuraavien kysymysten vastauksissa jäivät mieleen etenkin seuraavat näkökohdat. On naurettavaa ja epäloogista toisaalta teoriassa hyväksyä Linnunratamme piirissä tai sen ulkopuolella olevan älyllisen elämän mahdollisuus ja kuitenkin kieltäytyä hyväksymästä tämän elämän esiintymismahdollisuus oman planeettamme piirissä. Hyviä muistutuksia omankin planeettamme piirissä tapahtuvasta avaruusliikehdinnästä olivat huomautukset kuumatkoista sekä tällä hetkellä jo suunnitteluvaiheessa olevista itsenäisistä, omavaraisista avaruusaluksista uusin menetelmin kehitettävine ravinto- ym varastoineen. Samoin hauskat otaksumat täällä mahdollisesti vierailevien ulkoavaruuden asukkaiden kiinnostuksen luonteesta, jako välinpitämättömiin, uteliaisiin sekä osallistuviin oli ajankohtainen ja osuva (ohikulkijat, turistit, lähetyssaarnaajat).

Vastaus, jonka tri Fry antoi kysymykseen, mistä hän tietää, oliko hänen kokemuksensa, siis tapaamisensa avaruusolento Alan´in kanssa todenperäinen, reaalinen, oli erikoisen mieleenpainuva. "Ellei tämä kokemus ollut reaalinen" sanoi tri Fry, "ei elämässäni mikään muukaan ole sitä. Jos se on ollut hallusinatio, olen kokenut sarjan jatkuvia hallusinatioita. En voi sanoa muuta, kuin että tämä kokemus on ollut yhtä reaalinen kuin kaikki muukin, minkä olen elämässäni kokenut".

Uskon, että näin on. Tästä huolimatta on minulle henkilökohtaisesti ajatus vieraan olennon fyysisestä läsnäolosta vieras, mutta yhtä vieras on tämä ajatus auttajahahmon poikkeavasta alkuperästä minulle uskontunnustuksessakin. Mutta tässä jo todennäköisesti lähestytään alueita, joissa ristiriidassa on totuus, syvällisemmät henkilökohtaiset kokemukset ovat asioita, joista kukaan ei voi tietää.

Ymmärrän hyvin, että joillekin saattavat sellaiset todisteet, joilla voidaan osoittaa tri Fry´n henkilökohtaisten kokemusten reaalisuus, kuten esim. hänen mainitsemansa laboratoriotutkimuksiin luovuttamansa esine, olla ensisijaisen mielenkiinnon kohteena, jopa edellytyksenä sille, että hänen tehtävänsä otetaan todesta ja sanomaansa ylipäätään halutaan kuulla. Tämän vuoksi olisi tärkeää, että esim. puhutun tutkimuksen tulokset saatettaisiin asianharrastajien tietoon.

Mutta täysin riippumatta tämän tehtävän "the only suggestion I have get" alkusysäyksestä on ajatus, jonka puolesta tri Fry työskentelee, sukupolvemme tärkein tehtävä. Jos me yhteiselämän perusnormien löytämiseksi tarvitsemme apua meille tähän asti tuntemattomalta taholta, on hyvä, että sitä saamme. Meidän häpeämme on se, ettemme kukin enemmän ponnistele sen toteuttamiseksi, minkä jo kukin tavallamme olemme tajunneet välttämättömäksi.

Joel Rehnström:

VAIKUTTEITA DANIEL W. FRY´N KÄYNNISTÄ

Tri Fry katsoo tehtävänsä olevan julistaa maailmalle Alan nimisen avaruusihmisen sanomaa. Sanoman ydin on yhteiskunnallisen kehityksen tärkeys. Kaikki kansainvälinen kanssakäyminen lisää kansojen välistä yhteisymmärrystä. Tämä onkin tri Fry´n perustaman Understanding-järjestön päämäärä laajemmassa mielessä. Tästä yleisestä päämäärästä on vain hyvää sanottava. Itse asiassa monet yhteiskunnalliset ja humanistiset järjestöt tähtäävät tähän samaan päämäärään.

Understanding -järjestöllä on myös tarkemmin määritelty erikoinen päämäärä: yhteiskuntatieteitten perustan luominen. Tällä järjestö tarkoittaa sitä, että olisi kartoitettava, mistä asioista ihmiskunta on yhtä mieltä. Järjestö tähtää ensi sijassa suuren kansainvälisen konferenssin järjestämiseen tulevaisuudessa. Alustavien suunnitelmien mukaan konferenssin muodostaisi tuhatkunta eri kansojen, ideologioitten, uskontojen ja katsantokantojen edustajaa, jotka työskentelisivät vuoden verran kartoittaakseen nimenomaan yhteisiä näkemyksiään. Tällainen suunnitelma on epäilemättä mielenkiintoinen, vaikkakin kovin kallis toteuttaa.

Voidaan kuitenkin kysyä, merkitsisikö yllämainitun suunnitelman toteuttaminen todella pohjan luomista yhteiskuntatieteille. Eikö pikemminkin olisi kysymys yhteisten päämäärien etsimisestä? Tällaisia yhteisiä päämääriä, joista kaikki ovat teoriassa yhtä mieltä, on kuitenkin olemassa ennestään. Nähdäkseni esim. YK:n ihmisoikeuksien julistus muodostaa juuri tällaisen yhteisen arvopohjan. Se, ettei sitä kuitenkaan voida läheskään kaikkialla toteuttaa, johtuu monesta seikasta, kuten taloudellisesta ja kulttuurellisesta takapajuisuudesta, poliittisista ja ideologisista ristiriitaisuuksista ja kaikenlaisista ennakkoluuloista. Näitä esteitähän ei mikään Understanding-konferenssi poista. Ainoa nopea keino siinä suhteessa olisi nähdäkseni voimakas maailmanhallitus, mutta sellaisen aikaansaaminen edellyttäisi kansakunnilta luopumista täydestä itsemääräämisoikeudesta maailmanhallituksen hyväksi; siinä vasta ponnistusten arvoinen päämäärä!

Voidaan sanoa, että tri Fry´n kohdalla UFO-asiasta on tullut keppihevonen, jonka avulla yritetään edistää yhteiskunnallista kehitystä avaruus-Alan´in ohjeitten mukaan. Itse Interplanetistit-yhdistykselle tri Fry´n vierailu tuotti good-will´iä. Lehdistökommentit olivat suhteellisen edullisia - etenkin Ilta-Sanomat 16.9.70. Yhdistyksen tutkiva ja kriittinen, mutta vieraanvarainen asenne osoittautui oikeaksi. Understanding-järjestön puuhia kannattaa seurata, mutta on syytä säilyttää nykyinen kriittinen asenne, koska Alan´in tapaisten avaruusintelligenssien lääkkeitten vaikutuksesta ei ole mitään varmuutta, eikä niitten lopullisista seurauksista mitään tietoa. - Omalta kohdeltani uskon, että h e n g e l l i n e n orientoituminen ihmiskunnassa toisi mukanaan myös parhaat yhteiskunnalliset hedelmät.

RYTTYLÄN UFO-PÄIVÄT 31.7. - 2.8.1970

JÄLKIPUINTIA

Kaikki yhdessä

Viime vuonna Sysmän Suopellossa pidetyt UFO-päivät olivat varsinaisena koetinkivenä ja tavallaan takasivat jatkuvuuden onnistuessaan. Missä suhteessa sitten onnistuttiin? Mitä uutta ilmeni? Vahvistivatko nämä päivät vain entisiä ennakkokäsityksiä vai herättivätkö ne keskustelua erilaisten käsitysten tarkistamiseksi ja täsmentämiseksi?

Samanlaisten kysymysten saattelemina poistuttiin Sysmästä , samanlaisia kysymyksiä pantiin koetteelle Ryttylässä, ja kuitenkin samanlaiset kysymykset askarruttivat meitä, kun poistuimme elokuisena iltana Ryttylän äskettäin restauroidusta opintokeskuksesta.

Varsinaisesti ensimmäisen kerran kaikki ufo-kysymyksestä kiinnostuneet olivat nyt yhdessä. Suomen Ufo-Tutkimus, Interplanetistit ry:n ynnä Planetistit ry:n eräänlainen yhteistyöelin tavallaan kokosi joukot, järjesti tilat ja takasi sen, että kaikki sujui ennakkoon laaditun ohjelmajulistuksen mukaisesti.

Jo sinänsä rakentavaa, että kaikki olivat yhdessä, mutta se ei kuitenkaan karistanut sitä hajauksen tunnetta, mikä piili esitelmissä, keskusteluissa lopulta ehkä huipentuen panelissa, missä viisi kuusi ihmistä puhui kuin eri asioista. Parapsykologiset kiinnostukset, okkultistiset tiivistelmät tai tieteellisen asennoitumisen apoteoosi ikään kuin kiristyivät jänteväksi köydeksi, minkä sai aika ajoin "VÄRÄHTELEMÄÄN" Planetistien "Ich bin auf dem Mars gewesen"-avaruusteema. Mutta köysi voi katketa milloin tahansa . . . .

Uusi kirja

Neljä kuukautta kesti ensimmäisen suomalaisen ufo-ja käsittelevän teoksen luominen. Tiivistä työtä, suomalaisia ufo-raportteja, ja jo klassista ufo-kirjallisuudessa käytettyä jäsennysrunkoa noudattaen on näin Tapani Kuningas poistamassa sitä tietojen niukkuutta, mikä toistaiseksi on kattanut suomalaisia ufo-tapauksia. Tapani Kuningas on niin suorittamassa raivaustyötä, kokoavaa työtä ja ohjaavaa työtä, sillä kirjahan kaikitenkin julkaistaan syksyllä ja tullee keskustelujen virikkeeksi. Toivottavasti . . . .

On varmasti niin, että tämä kirja toimii eräänlaisena mittarina, ihmiset alkavat yhä enemmän kiinnostua asiasta tai yhä enemmän epäillä asian oikeutusta sitä lukiessaan, mutta toivottavasti monet lukisivat sitä, ja näin saataisiin edes yksi yhteinen nimittäjä syntyvälle keskustelulle. Ja

tämä kai on välttämätön edellytys mille tahansa debatille. Ei paljoakaan astuta harhaan edes Keelin ilmaisemassa mielessä jos todetaan, että tämä uusi kirja tai paremminkin tieto tämän uuden kirjan julkaisemisesta oli hedelmöittävintä koko Ryttylän Ufo-Päivillä. Sanalla sanoen Ryttylän Päivät löytävät identiteettinsä uudesta kirjasta, olkoonkin, että nämä kaksi osuivat yhteen sattumalta.

Julkisuus

Tiedonvälitys on merkittävällä sijalla nykyajassa, lehdistö, radio ja televisio tulee tässä lähinnä mieleen. En tiedä tarkasteliko Suomen Ufo-Tutkimuksen järjestelevä toimikunta tiedonvälityskysymystä asiallisesti, tuskin kuitenkaan tässä asiassa suoritettiin minkäänlaista koordinointia, varautumista lehdistön varalle etc. Hyvin moni varmasti ehätti lukemaan, mitä lehdet kirjoittivat Ufo-Päiviltä. Ruotimiseen ei liene aihetta, joka tapauksessa monen lehden teksti oli kevyttä, tehtiin uutisia, joista tuli hyvä olo.

Julkisuus on toisaalta tiedon eräitä edellytyksiä, tosiaan vaikea kysymys. Nimenomaan olisi toivottavaa, että tästä asiasta keskusteltaisiin, otettaisiin kantaa. Luonnollisesti olisi hyvä tuntea julkisuusperiaatteita, lehdistöoppia ja tiedon jakelua ylipäänsä. Mene ja tiedä . . . . Ehkä kuitenkin uusi kirja tuo kysymykseen selvennystä kokoavana esityksenä sekä lähteenä.

Entä sitten ?

Ufo-raporttien luonne on ilmeisesti vielä hyvin kiistanalainen, ongelmaa on jo lähestytty monella tavalla, ja saatuja tuloksia vaivaa tiuhaan jonkinmoinen dualismi: positiivisia tai negatiivisia johtopäätöksiä.

Muistamme kaiketi vielä tuoreeltaan miten keskustelupanelia ja lähinnä Tapani Kuningasta pommitettiin kysymyksellä "Mitä oikeastaan tiedämme ufoista". Oltiin sekavin tuntein, puhuttiin miltei yhtä epämääräisesti tai tuli vieläpä mieleen, mitä kysymyksellä oikein ajettiin takaa. Lopulta Tapani Kuningas ikään kuin laukaisi tilannetta lausumalla "ettei asiasta tiedetä varsinaisesti mitään". Taas hämmennystä hämmennyksen joukkoon, vai mitenkä? Epäilemättä kuitenkin Tapani Kuninkaan vastaus oli taktinen johtuen monesta tekijästä, joita tässäkin olisi mielenkiintoista arvailla. Ufo-Päivien jatkuvuutta voidaan vielä silmäillä, kaksi on jo takana päin. Moni varmasti haluaisi vielä jatkaa, on odotuksia, jotka ovat jääneet vastauksetta tai epäilyksiä, mitkä ovat kuin kilvoittelua uskossa ja epäuskossa. Mutta ihmeessä, tuoko nyt mitään Ufo-Päivät mitään ratkaisua, lähinnähän ne ovat asianharrastajille varattua yhdessäolon aikaa keskustelujen ja esitelmien merkeissä. Keskustelut tai esitelmät, tuovatko ne sitten mitään uutta. Eivät varsinaisesti mitään uutta, ja varmasti ne menevät monien ohi tai ainakin ovat miltei tehottomia. Joka tapauksessa nekin ovat tiedonvälitystä sillä työtä tekeviä on tälläkin alueella niukalti. Jo vanha ongelma, mutta aina tuoreena esiintuotavissa. Siis aktiiveja, todella toimivia on vähän.

Entä sitten?

Raimo Heiskanen

* * *

Ufoihin taas vakavaa huomiota

Yhdysvaltain ilmavoimien sotakoulun kadetit ovat saaneet ohjeen suhtautua vakavsti ufoihin, tuntemattomiin lentäviin esineisiin.

Kadeteille jaetun 500-sivuisen ohjekirjan ufoja koskvassa kappaleessa todetaan, että näitä »lentäviä lautasia» on nähty jo lähes 50.000 vuoden ajan. »Koko ilmiö saattaa olla psykologinen, mutta tätä on aihetta epäillä, koska monet luotettavat todistajat ovat nähneet niitä», sanotaan kirjassa. (UPI)

Kaleva 9.10.70.

Usko Tuukko:

UFO-TUTKIMUSKIRJALLISUUTEMME KUOPUS

(Esitetty lyhennettynä 29. ja 30.10.1970 Yleisradiossa toim. J. Pakkasen ohjelmassa "Ajankohtaista tieteellistä".)

24-vuotiaan luumäkeläisen opiskelijan Tapani Kuninkaan kirjoittamana ja kokoamana on juuri ilmestynyt ensimmäinen analyyttinen kuvaus UFOista eli "lentävistä lautasista" kotimaan maisemassa. Teoksen nimi on "UFOja Suomen taivaalla" (Kirjayhtymä) ja piirroksista vastaa Matias Päätalo. Kuningas toimii kaikkien suomalaisten UFO-yhdistysten ja -kerhojen välisen tutkimus- ja yhteistyöelimen Suomen UFO-tutkimuksen kenttäpäällikkönä, joten hän on joutunut jo muutaman vuoden ajan päätoimisesti tutustumaan kaikkiin tärkeisiin ja myös vähemmän tärkeisiin ilmoitettuihin UFO-havaintoihin. Näistä hän on teokseensa valinnut 70 merkittävintä, joka aineisto hänen sanojensa mukaan "tulee kuitenkin varsin selvästi osoittamaan, että Suomessa on tehty yhtä hyviä UFO-havaintoja kuin missä tahansa muualla maailmassa." Nämä 70 tapausta on valittu noin tuhannesta, joten seula on ollut erittäin ankara. Tosin sanomalehdissä on esiintynyt tuhkatiheään mainintoja näistä epämääräisistä ja tunnistamattomista ilmiöistä, mutta usein niille on sangen helposti löytynyt luonnollinen selitys. Lisäksi suomalaisista tapauksista ei ole olemassa pätevää valokuvamateriaalia päinvastoin kuin ulkomailla. Kuitenkin meiltä löytyy monen silminnäkijän, jälkien, tutkan ja sähkövaikutusten varmentamia havaintoja, joihin eivät normaalit selitykset päde ja joita on joskus vähän tutkittukin, joten tässä suhteessa havaintoaineistomme täsmää hyvin ulkomaisten havaintojen kanssa.

Teos alkaa silmäyksellä historiaan, jolloin apuna on käytetty Kansanrunousarkistoa ja vanhojen ihmisten muisti- ja perimätietoa. Varsinainen UFO-kausi on meillä alkanut v. 1947 eli samoihin aikoihin kuin koko maailmassa. Siitä lähtien UFOja on havaittu sekä läheltä että kaukaa ja niin merellä, maassa, vedessä kuin ilmassakin. Aina seitsemän vuoden välein näitä salaperäisiä aluksia ilmestyy tiheämmin; viimeksi näin tapahtui v.1967. Samanlainen jaksottelu on havaittu myös muualla. Lopussa olevasta tilastollisesta yhteenvedosta ilmenee, että UFOja esiintyy eniten lokakuussa, tiistaina ja parhaiten klo 18 - 24 välisenä aikana. Maassamme on tehty joitakin havaintoja alusten henkilökunnasta, joiden vakiintunut nimitys on nykyisin humanoidi. Jopa teoksen tekijä on ollut selin tällaiseen "vihreään mieheen", jonka hänen isänsä ja veljensä näkivät, mutta yleensä nämä kohtaamiset ovat hyvin harvinaisia ja vielä harvemmin ne tulevat julkisuuteen. Samoin on asia UFOjenkin kohdalla, joista saadaan tietoja vain suhteellisen harvoissa tapauksissa, sillä tutkimuksissa on todettu UFOjen olevan tavalliselle ihmiselle melkoinen tabu. Ennakkoasenteet vaikuttavat yhtä haitallisesti asian tutkimiseen. Tekijä tuntuu kuitenkin pyrkivän mahdollisimman objektiiviseen kuvailuun, eikä tuo omia näkemyksiään erityisemmin esille. Asia puhuu teoksessa painokkaasti puolestaan. Kuninkaan johtopäätökset ovat varovaisia ja pidättyviä, mutta teoksen loppuosassa hän pääsee jo paremmin esittämään omaa kantaansa. . .

UFOista esitetään karkeasti jaotellen kolmenlaisia käsityksiä. Tekijä pitää konservatiivisesti suhtautuvina sellaisia, jotka myöntävät vain luonnollisten selitysten mahdollisuuden sellaisiinkin tapauksiin, jotka tarkoista tutkimuksista huolimatta ovat jääneet vaille selitystä. He väittävät, ettemme ole saaneet näistä tapauksista kyllin luotettavaa tietoa, jotta ne osoittautuisivat tavanomaisiksi ilmiöiksi. Radikaalisesti suhtautuvat väittävät täysin päinvastaista eli että UFOihin sisältyy yli-inhimillistä uutta tietoa, jolloin ne tuovat maan päälle uuden uskonnon. Kuningas asettuu itse välittävälle kannalle ja tekee kompromissin, jolloin hän päätyy siihen, ettemme tiedä UFOista nykyvaiheessa mitään varmaa, emmekä voi siis antaa lopullista vastausta niiden arvoitukseen. Tämä vaihtoehto vaikuttaa varsin tieteelliseltä ja samalla se on järkevä, sillä näiden ilmiöiden luonne ja tarkoitus on jäänyt epäselväksi. Yhä selvemmäksi on sitä vastoin tullut se, että niitä jatkuvasti esiintyy, vieläpä aaltoina kuten syksyllä -69 yleensä koko Lapissa ja erityisesti Pudasjärvellä sekä Kaakkois-Suomessa saman vuoden loppukesällä että v. -67 taas kesällä Kainuussa. Kuninkaan teos on maassamme ilmeinen alan perusteos, joka ilmestyy verraten myöhään, mutta hyvä niinkin. Sen toivoisi herättävän vilkasta mielipiteiden vaihtoa puolin ja toisin sekä saavan ennen pitkää rinnalleen muita kotimaisia asiaa valaisevia kirjoja.

1-10-70

UFO liikkui Limingassa

Kirkkaan, metallisen ja muodoltaan pyöreän esineen havaitsivat tiistai-iltana Limingan taivaalla [illegible] Aarne Taipaleenmäki ja hänen vaimonsa sekä tyttärensä. Esine oli liikkunut etelästä pohjoiseen Ketunmaan kohdalla, ja sen perässä oli ollut samanlainen savuvana kuin suihkukoneella.

Aarne Taipaleenmäki oli esineen havaittuaan pysäyttänyt au-

Kaleva 1.10.70.

Pekka Teerikorpi

ERÄITÄ HAJANAISIA AJATUKSIA

Maxwell Cade esitti kirjassaan "Other Worlds Than Ours" "teoreemansa", joka uskoakseni tavalla tai toisella sävyttää usean UFO-tutkijankin motiiveja: "Jokaisen pseudotieteen keskuudesta voi ahkera ja ennakkoluuloton tutkija löytää uuden tieteen siemenen." Pseudotiedettä ("valetiede", "näennäistiede") voitaisiin ehkä luonnehtia siten, että sen sisältämällä tiedolla ei ole todellista selitysarvoa, sitä ei voi empiirisesti koetella ja sillä ei ole tieteelle niin ominaista ymmärrettävän keskinäisen kommunikoinnin ominaisuutta.

Nyt voidaan tietysti kysyä, onko "ufologia" "edes" pseudotiede (ts. voidaanko puhua minkäänasteisesta käsitteiden järjestyneisyydestä), vai onko se kiteytynyt joksikin pseudotieteeksi tai jopa omaksi tieteenalaksi, jossa tutkimustyössä sovellettaisiin yleisesti hyväksyttyjä periaatteita. Se, että tällainen kysymys voidaan mielekkäästi esittää, kuvaa sitä, kuinka järjestymättömällä asteella UFO-ilmiöiden tutkimus loppujen lopuksi vielä on, tai paremminkin, kuinka erilaisilla metodisilla tasoilla sitä suoritetaan. On ehkä mielenkiintoista tarkastella niitä eri lähestymistapoja, jotka sisältyvät mainittuihin kolmeen "ufologiaan". (Tieteenfilosofian tuntijat suonevat kirjoittajalle anteeksi tämän alkeellisen jaon erilaisiin "tieteisiin").

Ensimmäistä tutkimusasennoitumista kuvaa pessimistinen johtopäätös: "Me emme tiedä emmekä ehkä koskaan pysty tietämään, mitä UFO-ilmiöt ovat. Ne ovat olemassa, tulevat jostakin, mutta ovat luonteeltaan sellaisia, että mitään varmaa emme voi niistä tietää. Luonnontieteemme on voimaton niiden edessä." On selvää, että tällainen ohjelmanjulistus ei loppujen lopuksi johda mihinkään. Siinä on UFO-ilmiö konkretisoitu olemassaolevaksi ja kuitenkin saavuttamattomaksi asiaksi. Mielekkään tutkimustyön jatkaminen tältä pohjalta tuntuu siis mahdottomalta.

Entä minkälainen "ufologia" olisi pseudotiedettä? Lähinnä tulee luonnollisesti mieleen vakaumus, jonka mukaan UFO-ilmiöt liittyvät avaruusolentojen vierailuihin maapallolle. Usein nämä vierailut "selitetään" siten, että ko. olennot haluavat auttaa meitä maan ihmisiä tai että päinvastoin he ovat hyvin pahansuopia ja tulevatkin tänne pahanteko mielessänsä. On huomattavaa, että pari lausetta riittävät kuvaamaan mainittuja vakaumuksia. Ts. sisällöllinen, tiedollinen puoli on niissä hyvin köyhä, vastapainona on sitten huomattava esteettinen ja eettinen tunnesisältö. Sellaiset ongelmat kuin mikä on ko. olentojen fyysinen ja biologinen rakenne, mistä he tulevat jne. ovat toisarvoisia. Tärkeintä on, että <u>he</u> ovat olemassa ja ovat saapuneet tänne.
Korostan, että on aivan eri asia puhua humanoidista havaintoaineiston osatekijänä kuin avaruusolentona. Havaintoaineiston objektiivinen tarkastelu ei ole mahdollista, mikäli tutkija tietoisesti tai tiedostamattaan erehtyy tämäntapaisiin samaistuksiin. Mielenkiintoista on todeta, millaisella vaivattomuudella voidaan keskusteluissa käyttää sanoja "avaruusolento", "vierailut avaruudesta" samoinkuin käsitteitä "neljäs ulottuvuus", "antimaailma", "tulevaisuudesta saapuminen", joista viime aikoina on ollut puhetta UFO-ilmiöiden yhteydessä. Tämä on mielenkiintoista siksi, että pseudotieteissä kielellä on luullakseni tärkeä osuus. Jonkin pseudotieteen harrastajien keskuudessa muodostuu helposti oma kieli, omat käsitteet, jotka usein esiinty-

vät keskusteluissa; ne muodostuvat tutuiksi ja lopulta esiintyvät kielessä yhtä luontevasti kuin normaalin arkikielenkin käsitteet. Ne liittyvät olennaisesti pseudotieteelliseen järjestelmään, joka siten suureksi osaksi on kielellinen rakennelma vailla empiiristä merkitystä. Näin saattaa tapahtua ja on jo ehkä tapahtunutkin "ufologiassa". Esimerkkinä voisi mainita John Keelin käsityksen meitä harhaan johtavista olennoista. On ilmeistä, että UFO-ilmiöihin liittyvä kielenkäyttö inhimillisiä käyttäytymismuotoja korostavine piirteineen on osaltaan johtanut tähän otaksumaan.

Pseudotieteenä "ufologia" lupaa paljon, mutta antaa vähän; tosiasia, joka voidaan palauttaa, kuten näimme, löyhään kielenkäyttöön, jonka seurauksena käsitteet, jotka alunperin olivat määritelmiä tai keskustelun apuvälineitä (esim. UFO, humanoidi) saavat itsenäisen aseman olemassaolevien asioiden joukossa. Käsiteanalyysi on siis hyvin tärkeä UFO-tutkimuksen tässä vaiheessa.

Vielä viime vuosina ovat monet UFO-harrastajat kokeneet konkreettisia todisteita, selviä määritelmiä jne. vaativan tiedemiehen kaiken taantumuksellisen ajattelun kiteytymänä, joka estää UFO-tutkimuksen eteenpäinmenon. Uskoisin, että tällainen ajatustapa on vähitellen katoamassa, koska aletaan ymmärtää, että tieteellinen metodi on käytännössä loppujen lopuksi osoittautunut pätevimmäksi lähestymistavaksi, mitä tulee mitä erilaisimpiin probleemoihin. Siihen sisältyy kaikki vuosisatojen kuluessa kertynyt kokemus sellaisen tiedon hankkimisesta, jota voimme kutsua luotettavaksi (ja jonka luotettavuuden asteen voimme arvioida). On väärin sanoa, ettei UFO-ilmiötä voisi tutkia tieteellisesti. Kysymyksessähän on olennaisesti erään havaintoaineiston analysointi. Käytännössä vaikeuksia tuottavat tietysti yksityisten raporttien painon arvioiminen, subjektiivisten tekijöiden huomioon ottaminen jne., mutta nämähän ovat aina tutkijan työhön liittyvinä probleemoina. Tutkimuskohde määrää tietenkin sopivimmat tutkimusmenetelmät. Kiintotähtiä ei suinkaan tarvitse tuoda tähtitieteilijän laboratorioon, jotta osaisimme tehdä johtopäätöksiä niiden rakenteesta. UFO-havaintoaineiston analysoijalla on tietenkin oma polttava ongelmansa: Mitä minä kuvittelen löytäväni, mihin minä suuntaan etsintäni? Hän kaipaa kvantitatiivisia ideoita, joita voisi havaintoaineiston perusteella tarkistaa, testata. Toisaalla on käynnissä kenttätutkimus, joka pyrkii palauttamaan tunnistamattomat havaitut ilmiöt tunnistetuiksi tai jollei siinä onnistu, siirtää ne UFO-havaintojen joukkoon. On selvää, että UFO-raportin arvoa havaintoaineiston analysoijan silmissä kohottaa huomattavasti mikäli siihen sisältyy luotettava kvantitatiivinen arvio tai mittaus jostakin ilmiöön liittyvästä tekijästä (aika, paikka, koko, säteily jne.).

Kuten tiedämme, on UFO-havaintoaineisto siinä määrin laaja ja moninainen, että sen läpiselaaminen voi synnyttää mitä erilaisimpia kvalitatiivisia ideoita ilmiön selittämiseksi. Mutta kvalitatiivinen idea ei useinkaan ilmaise enempää kuin mitä itse havaintoaineistosta voimme lukea. Ottakaamme esimerkiksi Aime Michelin tunnettu kirjoitus "The Problem of Non-Contact", jonka johtoajatuksena on "UFOja aikaansaavan" järjestelmän X olemassaolo, joka on siinä määrin kehityksessään kulttuuriamme edellä, että sen toiminnat välttämättä vaikuttavat meistä käsittämättömiltä ja mielettömiltä. Tämä on ehkä intuitiivisesti kiehtova ajatus, muttä lähinnä näkisin siinä heijastuvan havaintoaineistoa lukevan tutkijan hämmennyksen, jonka hän haluaa "pelastaa" olennaisesti UFO-tutkimukseen liittyväksi. Se voi antaa meille tietyn turvallisuuden tunteen ("tiedän UFO-ilmiöstä jotakin"), ilmeisesti ei paljoa muuta.

Uskon, että useimmilla UFO-tutkijoilla on taka-ajatuksenaan jotakin sellaista, mitä Maxwell Cade yleisesti pseudotieteestä puhuessaan ilmaisisi: UFO-ilmiöön sisältyy jotakin tieteellemme uutta, joka on mahdollista tutkimustyöllä saada esille. Useiden mielenkiinto kohdistuu myös kysymykseen, onko UFO-ilmiöllä ja elämällä avaruudessa jotakin yhteistä. Tällöin herää luonnollisesti kysymys, miten tätä mahdollisuutta voisi havaintoaineiston pohjalta tutkia. Kuten aikaisemmin on todettu, käsitteiden määrittely on tässäkin tuiki tarpeellista. Mitä sovitaan tarkoitettavaksi elämällä? Onko luonnollista valita jokin "yleinen" määritelmä ilmiölle, josta tunnemme esimerkkinä vain oman maapallomme kasvi- ja eläinkunnan? On pohdittava, mitä tarkoitamme älyllisellä elämällä, kuinka älylliset käyttäytymismuodot kehittyvät jne. Edelleen on tutkittava, minkälaiset aineelliset puitteet avaruus tarjoaa alunperin sopimallemme älyllisen elämän ilmiölle ja miten ns. teknologia liittyy siihen.

Edellämainitut ongelmat ovat kaikkea muuta kuin yksinkertaisia. On kuitenkin selvää, että mikäli haluamme puhua elämästä UFO-ilmiöiden yhteydessä, meillä on oltava ainakin jonkinlainen perustietous mainituista ongelmista. Meidän on oltava selvillä siitä, että emme voi ilman muuta siirtää meille niin tuttua elämänilmiötämme avaruuteen. Ei ole itsestään selvää, että avaruudessa olisi mitään sellaisia ainesysteemejä, joita voisimme millään perusteella kutsua eläviksi. Maapallon biologia on meille toistaiseksi ainoa biologia. Toisaalta tuntuu myös ilmeiseltä, että ilman yllä esitettyjen ongelmien tuntemista ei ole mahdollista kehittää testattavia ideoita UFOjen ja avaruuden elämän yhteydestä.

Yleistajuisena perusteoksena avaruudessa esiintyviä elollisia systeemejä koskevan tutkimuksen

alueella voitaneen pitää kirjaa Shklovskii & Sagan: Intelligent Life in the Universe, jossa hauskalla ja mielenkiintoisella tavalla tarkastellaan erilaisia asiaankuuluvia perusseikkoja ja ongelmia.

Yli kaksikymmentä vuotta jonkin uuden alueen tutkimuksessa ei välttämättä ole kovin pitkä aika, mutta UFO-tutkimuksen kohdalla edistys on ollut varsin hidasta. Luullakseni UFO-tutkimuksella on nyt sopiva itsetilityksen hetki. Eikö tavoitetta ja tutkimuskohdetta ole määritelty riittävän tarkasti? Onko liiallinen spekulaatio sisällyksettömillä käsitteillä ollut varsinaisen tutkimuksen kannalta haitallista? Millä tavoin tutkijan tulisi lähestyä UFO-ilmiötä? Kuinka suuren merkityksen hän asettaa tällaisille anomalisille ilmiöille ja minkä tähden?

UFO-tutkijain tulisi nyt ottaa esille tällaiset kysymykset keskuudessaan. Olemme kaikki yhtä mieltä siitä, että UFO-ilmiö on kiehtova tutkimuskohde, mutta tiedostammeko miksi näin on? Johtuuko sen kiehtovuus siitä, että voimme sen mukana heijastaa taivaisiin toiveemme ja odotuksemme vaiko siitä, että saamme leikkiä kuurupiiloa tuntemattoman vastustajan kanssa á la Keel, joka pyrkii koko ajan johtamaan meitä harhaan. Mitä tulee viimeksi mainittuun mahdollisuuteen pitäydyn UFO-ilmiönkin kohdalla mieluummin Albert Einsteinin tieteenfilosofiseen huomautukseen: "Meidän Herramme voi kyllä olla perusteellisesti harkitseva, mutta Hän ei ole ilkeä."

Itse toivon, että UFO-ilmiön kiehtovuus löydetään siinä haasteessa, jonka se asettaa tutkivalle ihmismielelle. Olkoon sen selvittäminen pikemminkin älyllinen harjoitustehtävä kuin elämänkulkumme ratkaiseva suurtapahtuma.

Kirjoituksessa mainittua kirjallisuutta:

C. Maxwell Cade: Other Worlds Than Ours
London; Museum Press 1966

I.S.Shklovskii Carl Sagan: Intelligent Life in the Universe
San Francisco: Holden-Day,Inc 1966

Aime Michelin artikkeli "The Problem of Non-Contact", Flying Saucer Review'n erikoisnumerossa "The Humanoids" 1966 ; vertaa myös VIMANA 3 - 4/1967 sivu 2.

Suomessa tehtyjä havaintoja

Humanoideja Längelmävedellä?

Vuonna 1945 elokuun lopulla vierailin Kangasalan pitäjässä Längelmäveden rannalla sijaitsevassa saunamajassa. Ystävättäreni ruva K. oli matkalla. Oli mitä ihanin kesäaamu, järvi oli peilikirkas, kun aamulla ennen viittä heräsin. Makasin pää ikkunasta poispäin ja huomasin valojuovan, joka kulki katon rajassa huoneen ympäri. Ajattelin, että joku kulkee tuvan edessä lyhdyn kanssa ja katselee sisään. Kun verhot oli ikkunan edessä en tiennyt, että oli jo aamu, vasta sitten katsoin kelloa. Harvoin sinne kukaan niin aikaisin tuli, joten hiukan pelkäsin yksin, kun naapuritkin asuivat kilometrin päässä. Kun sitten uteliaisuudesta menin kohottamaan ikkunaverhoa, oli hämmästykseni rajaton, olin suorastaan järkyttynyt. Suunnilleen 4 kilometrin päässä olevasta Sahalahden rannasta tuli saunamajaa kohden suuri 10 x 10 m läpimitaltaan kirkas auringon värinen häikäisevä tulipallo, joka huimaavaa vauhtia lähestyi tupaa. Pelästyksen valtaamana paiskauduin lattialle "loppua" odottamaan, sillä olin varma että se mennessään pyyhkäisisi majan maan tasalle. Se oli varmaan jo 200 - 300 metrin päässä tuvasta, koska se suuruudellaan jo peitti näköalan. Se kulki järven pinnan yläpuolella peittäen näkyvistä myös pienet saaret.

Kun mitään ei tapahtunutkaan n. 2 minuutin kuluttua nousin uudelleen katsomaan. Silloin oli tulipallo poissa. Näin jälleen kauniin maiseman, mutta ihmetykseni oli suuri, kun n. 300 metrin etäisyydellä läheni hiljalleen rantaa kohti vettä myöten 2 metrin pituinen tumman värinen esine, joka muistutti "tukkia". Nyt en enää pelännyt, mutta suuresti ihmettelin. - Samassa huomasin aivan ikkunan alla noin 2 metrin päässä laiturista ihmeellisen harmaan-lilan värisen eläimen kynsistään maahan takertuneena, kauhun vallassa. Samassa se käänsi päätään sivulle ja silloin näin että sillä oli suu auki kaikki terävät hampaat irvissä. Eläin oli kuin pyöreä pallo kaikki karvat pystyssä. Arvelin, että se oli naapurin suuri lappalaiskoira.

Nyt olikin "tukki" lähestynyt laituria ja huomasinkin sen olevan kanoottia muistuttava kapea vene, jonka keulassa seisoi hoikkavartaloinen kookas mies puettuna vihreään suojapukuun. Veneen saavuttua aivan laiturin eteen se kääntyi vasemmalle ja silloin näin , että perässä istui toinen samanlaiseen asuun pukeutunut mies ohjaten konetta, joka oli suuren lasikuvun sisällä. Vilkaisin koiraan ja näin, että se oli päässyt irti kauhustaan ja luikki juuri häntä koipien välissä tiehensä. - En kuullut minkäänlaista moottorin surinaa enkä laineiden loiskimista, mutta näin, että veteen jäi aika syvä vana.
Siihen aikaan ei näistä UFOjen vierailuista maahamme vielä lehdistössä mitään mainittu eikä

"huhuja" niistä levitetty, joten aivan ymmällä näkemästäni ja suuren voimattomuuden pakottamana painauduin uudelleen vuoteeseen, kun sen sijaan olisi pitänyt seurata veneen kulkua, ehkä olisin saanut nähdä sen tulisen pallon lähtevän avaruuteen takaisin. Ehkä olisin säilynyt järkytyksestä, jonka sain tulipallon lähestyessä majaa - jos olisin silloin tiennyt jotain näistä asioista. Myöhemmin olen nähnyt näitä n.k. tulipalloja (UFO-ja) taivaalla, mutta iltaisin ja jalkapallon suuruisina.

Ilona Johansson-Paasonen

Lautanen Lamujärven yllä - emälaiva Otaniemessä

Nivalasta kotoisin oleva kirvesmies NN kertoo havainnostaan, joka sattui lokakuun 4 päivänä 1963:

"Olin Pyhännän pitäjässä olevan Lamujärven rannalla rakentamassa kesämökkiä eräälle karjakauppiaalle, aivan yksinäni. Sitten eräänä iltana istuin onkimassa pientä lisää ruokatarpeiksi, kalaa siis, kun oli taivas sakeassa pilvessä ja oletin että nyt voisi saada kalaa ongella. Oli aivan tyyni, ei satanut eikä järven pinta lainehtinut yhtään, pilvet vain hyvin alhaalla. Niin sieltä pilvistä laskeutui aivankuin ruostumattomasta teräksestä valmistettu pesuvati tai lautanen. Se ei tehnyt mitään erikoista, laskeutui vain alas aivan järven pinnan likelle, leijui siinä vähän aikaa ja nousi takaisin pilviin ja häipyi näkyvistä. Katselin sitä vain ja ajattelin, että siinäpä taas joku neropatti on rakentanut kivan lentokoneen. Täytyy kyllä myöntää, että minulla oli sormet kaukana toisistaan ja niskavillat pystyssä silloin, sillä olisihan siinä voinut tapahtua vaikka mitä. Se oli kooltaan noin 20 metriä leveä, tosin järven tyvenessä pinnassa on vaikea arvioida matkoja, mutta olen varma siitä, että se oli noin 200 metrin päässä minusta, ja järven pinta poreili sen alapuolella, tai lainehti, miten sen vain sanoo. Siitä koetin muistella, minkä levyinen on 20 metriä 200 metrin päässä, ja arvioin matkan sen mukaan. Ketään humanoideja en nähnyt. Tuo järvi on melko erämaa-alueella, matkaa lähimpään naapuriin 10 km."

Saman kirvesmiehen toinen havainto vuonna 1954:

"Olin vierailulla veljeni luona Otaniemessä siinä helluntain paikkeilla. Olin yksin hänen asunnossaan, kun hän perheineen oli työssään. Ikkuna oli auki ja tarjosin ikkunasta sokeripalaa kesylle oravalle. Silloin huomasin pilvettömällä taivaalla lentävän toisesta päästään teroitettua lyijykynää muistuttavan esineen. Se ei ollut lentokone eikä ohjus, kulki hyvin hitaasti usean kilometrin korkeudella. Se oli väriltään punainen, siinä ei ollut minkäänlaisia siipiä tai tasoja eikä pyrstöä, mutta pysyi kuitenkin yläilmoissa. Rivi ikkunoita siinä taisi olla, ehkä se oli joku Zeppelin, ilmalaiva. Olin kuulevinani mopon moottorin pärinää muistuttavaa ääntä, mutta en ole siitä varma, koska Helsingin liikenteen melu kuului melko hyvin. Mutta vaikutti siltä, kuin ääni kuuluisi siitä lentävästä esineestä. Piirrän kuvan tähän mukaan. Sen ulkonäkö on silmissäni vielä ja pysyykin. Kerroin siitä veljelleni ja hän oli minulle kovana, että siitä olisi pitänyt soittaa vaikka poliisille tai johonkin . . . Ilmoittaa kuitenkin, kun se oli näkyvissä ainakin viisi minuuttia, kulki pohjoisesta etelään hyvin hitaasti. Puhelin oli vieressä pöydällä, mutta aika kului sen katseluun. TÄMÄ ON MUUTEN TOSI."

Keskisuomalainen 3.10.1970

UFOt kiusana Kiuruvedellä

□ Kiuruveden Koivujärven asukkaat epäilevät olevansa tekemisissä lentävien lautasten kanssa. Kylän asukkaita jo pitkään vaivanneet valoilmiöt ovat vailla selvitystä. Maastot on tutkittu valoilmiöitten oletetulla alueella, mutta mitään merkkejä maanpinnasta ei ole löydetty.

□ Kirkkaitten esineitten saapumiset Koivujärven kylään alkoivat vuosi sitten ja niiden vierailut ovat jatkuneet näihin päiviin saakka. Kirkkaan esineen metsän rajasta lähellä maan pintaa ovat varmimmin nähneet Männikön talon asukkaat Juho ja Vieno Laukkanen. He ovat yrittäneet arvioida näkemänsä esineen kokoa. Arviolta se on 70 senttiä korkea, pitkänomainen väreilevää neon-valoa heijastava esine. Isäntäväki väittää olleensa vajaan sadan metrin päässä esineestä, jonka he otaksuvat olevan Ufon.

□ Havainnon tekijöiden olettamus näkemästä oli, että metsän rajaan, kylän alueelle on saapunut malminetsintäryhmä ja valo liittyy heidän tutkimusmenetelmiinsä. Mutta kun valo ei liikkunut ja saattoi pysyä joskus paikoillaan kolmekin tuntia, olettamus malminetsijöistä voitiin haudata. Laukkanen on hälyttänyt lähimmät naapurinsa tarkastelemaan ilmiötä. Valoa on yritetty mennä tarkastamaan, mutta silloin se on kadonnut. Valo on näkynyt joskus peräkkäisinäkin päivinä, joskus väliä on ollut kolmekin kuukautta.

□ Alue on tutkittu, koska on arveltu satelliitista pudonneen kappaleen hehkuttavan maastoa, mutta mitään satelliitin kappaleita ei ole löydetty. Naapurin mies Teuvo Sisso vahvistaa Laukkasen kertomukset. Hän on yksi valoilmiön havaitsijoista. Laukkasen tyttären perheen ollessa jokin aika sitten kylässä, sai perheen pikkupoika lähes shokin havaittuaan valon hehkuvan metsän rajassa. Tällöin ilmiötä oli katseltu tuvan ikkunoista, mutta kukaan ei rohjennut mennä tutkimaan lähemmin valon aiheuttajaa. — SUP

Etelä-Suomen Sanomat 26.9.1970

Ufoko Lahdessa? Punainen esine hehkui taivaalla

Matalalla lentänyt suuri punainen esine nähtiin Lahden syyssynkällä taivaalla torstai-iltana.

Silminnäkijäin kertoman mukaan esine liikkui kello 20 tienoissa etelään päin. Se oli yläosastaan kaarevan kupumainen ja »hävisi» epämääräiseksi alaosastaan. Esine oli näkyvissä vajaan kymmenen minuuttia.

Se oli hyvin kaunis. Kooltaan se oli kuin puolikas taivaalla näkyvästä kuusta, kertoi eräs esineen havainnut rouva, joka oli kävelemässä Saimaankadulla. Esine oli vesitornin yläpuolella rouvan huomatessa sen.

J-S 1/7-70

Heyerdahl havaitsi lentävän lautasen

San Juan, Puerto Rico (UPI) Thor Heyerdahlin Atlantia ylittävässä papyrusaluksessa Ra-2:ssa sekä sen luokse saapuneessa YK:n merentutkimusalus Calamarassa tehtiin maanantai-iltana havaintoja tunnistamattomasta lentävästä esineestä (UFO) eli lentävästä lautasesta.

Ilmeisesti sama UFO nähtiin myös Karibian meren saarilla. Sadat ihmiset soittivat radioasemille ja sanomalehdille ilmoittaen oudosta esineestä taivaalla.

Ra-2:n navigaattori Norman Baker ilmoitti radiosanomassaan, että hän oli nähnyt taivaalla litteän, pyöreän ja valoa hohtavan esineen. Baker kertoi kutsuneensa aluksen kannelle Heyerdahlin sekä muita Ra-2:n miehistön jäseniä. He saattoivat tarkkailla UFO:a noin 10 minuutin ajan.

Myös Calamarasta nähtiin sama esine. Calamara kävi noutamassa Ra-2:sta öljysaastenäytteitä, jotka papyrusvene oli kerännyt matkallaan Atlantilla. Ra-2 on noin 1.280 kilometrin päässä Amerikan rannikolta.

Matias Päätalo:

MITÄ UFO-HARRASTAJAN TULISI TIETÄÄ

Seuraavassa tarkastelemme aluetta, johon emme tähän mennessä ole ehkä kiinnittäneet tarpeeksi huomiota, nimittäin UFO-harrastusta, tutkimista, havaintojen tekoa, fysikaalisten ja teknologisten ilmiöiden tuntemusta eli kaikkia niitä UFO-harrastukseen vaikuttavia tekijöitä, joiden hallinta tai tuntemus on eduksi ja joiden perusteella voidaan puhua "riittävistä" edellytyksistä UFO-tutkijaksi. Viittaan tässä Raimo Heiskasen esitelmään SUFO-seminaarissa "Hyvän UFO-tutkijan edellytyksiä".

UFO-yhdistystoiminnassa on ehkä paikallaan puhua "riittävistä" edellytyksistä, sillä perin suppealla määrällä asianharrastajia on alaa sivuava tieteellinen tai tekninen koulutus.

Valoilmiöiden osalta esim. lähiavaruudessa viitataan edelleen prof. J. Oksmanin aikaisemmin VIMA-NAssa julkaistuun esitelmään.

Havaintojen yleinen luonne

Havainto, mikä tahansa, on aina ärsyke, johon reagoidaan jollakin tavalla. Havainnot, jotka aiheuttavat visuaalisen ärsykkeen, johtuvat seuraavista tekijöistä (useimmiten):
Heijastukset, valoilmiöt, meteorit, pallosalamat, vieri- ja vasta-auringot, erikoiset revontulet, erikoiset pilvet, itsevalaisevat pilvet, satelliitit, rakettikokeilut, barium-kaasut (ionosfäärira-ketti), avaruusromu eli ilmakehään syöksyvä satelliitti, lentokoneet ja muut lentolaitteet, valoammukset, sääpallot, planeetat, komeetat sekä muutamat muut ilmiöt. Mikäli havainto ei ole luokiteltavissa näihin edellä mainittuihin, on kyseessä UFO-ilmiö, ja havaintoärsykkeenä se on aina selvittämätön tapaus.

Miten sitten voimme oppia tuntemaan nämä ei-UFO-ilmiöt? On todettava, että monet niistä kuuluvat eri tieteenalojen piiriin ja kirjastot ovat täynnä lähdeteoksia, joista niitä koskevia tietoja on saatavissa. Sen lisäksi käytännön havaintojen teko on hyvä opettaja. Satelliitit on helppo oppia jokaisen tuntemaan. Avaruudessa kiertää nykyään yli 2 000 erilaista esinettä, joten tähtikirkkaina iltoina voi havaita niitä kymmenittäin. Satelliitit ovat usein yhtä kirkkaita kuin tähdet ja näennäinen valovoima voi vaihdella 1,50 - 4,50 kirkkausluokkien välillä. Kauimpaa kiertävät satelliitit liikkuvat hitaammin ja ovat himmeämpiä kuin lähimpänä kiertävät. Myös vilkkuvan satelliitin voi havaita. Tällöin on sillä myös tavallisesti suurempi nopeus ja vilkkuminen johtuu siitä, että kappale pyörii (kieppuu) ja auringon valo heijastuu eri kulmista kappaleen kyljistä. Todellinen kiertoaika voi kuitenkin olla toinen ja tässä onkin tärkeätä näennäinen liike, sillä se aiheuttaa havaintoärsykkeen. Useimmat satelliitit kiertävät Maata 10 - 100 000 vuoden ajan, toiset taas tehtävästä riippuen vain muutamia kuukausia, palaminen ilmakehän yläosissa aiheuttaa tavallisesti yli maan näkyvän valoilmiösarjan, mikäli rata leikkaa Suomen yli.
Vieri- ja vasta-auringot saattavat esiintyä aamulla tai illalla ja ilmiö on havaittavissa 120° ja 180° kulmaetäisyydellä, samalla korkeudella kuin aurinko, mutta taivaanrannan vastapuolella. Ilmiö liikkuu samoin kuin aurinko.

Revontulissa on joskus havaittavissa erikoisia muotoja, joista voi tulla valoilmiöilmoitus. Erikoisimmista pilvistä lienevät mainitsemisen arvoiset korkealla esiintyvät itsevalaisevat yöpilvet, samankaltaisena voi joissakin tapauksissa esiintyä Cirrus eli Cirru-cumulus-pilvet. Sääpallo aiheuttaa hyvin usein ilmoituksen ja on syytä muistaa, että sääpallo voi myös liikkua vastatuuleen, koska ylimmät ilmavirtaukset voivat olla eri suuntaisia. Meteorit aiheuttavat nopean visuaalisen havainnon,

joka kestää enintään 5 - 7 sek. ja vähintään 2 -3 sek.

UFO-harrastajan ja -tutkijan on hyvä oppia tuntemaan myös eri lentokonetyypit, siipi- ja tasomallit, liikkumistapa, lentovalot, nopeudet sekä perehtyä jonkin verran sekä sotilas- että siviili-ilmailun lentolaitteisiin, niissä puitteissa kuin se UFO-tutkimuksen kannalta on tarpeellista.

Mikäli UFO-harrastaja harrastaa myös tähtitiedettä, ovat planeetat varmasti tuttuja. Väitetään Venuksen harhauttaneen muutamia. Venus, Jupiter, Saturnus ja joskus Marskin ovat kirkkaimpia planeettoja yltäen aina 1 - kirkkausluokkaan. Seuraavat kiintotähdet ovat myös hyvin kirkkaita: Sirius, Aldebaran, Capella, Procyon ja Arcturus. Näennäisen tähtitaivaan tuntemus on myös UFO-harrastajille suositeltavaa. Näennäisen tähtitaivaan oppii tuntemaan tähtikarttojen avulla (Pentti Kalaja: Tähtitaivaan kartasto). Karttojen koordinaateista selviää myös planeettojen asemat kiintotähtien joukossa.

Erikoistietoja vai yleistietoja?

UFO-harrastajan on hyvä omata UFO-alaa lähellä olevilta aloilta jonkin verran sekä yleis- että erikoistietoja. Käytännön psykologiaan perehtyminen on tarpeellista lähinnä ihmistuntemuksen ja havaintopsykologian alueilla. Usein tapahtuu, että UFO-havainto tulee tietoon lehdistän kautta ja tutkija kiiruhtaa paikalle uutistiedon perusteella. Olisi tarpeellista tutustua lehdistön menettelytapoihin, uutisten käsittelyyn, miten uutinen on tullut toimitukseen, täsmääkö haastattelututkimus uutistietoihin, mitä haastateltava on ilmoittanut aikaisemmin, onko haastateltavalla taipumus liioitteluun ym. - On otettava myös huomioon, että havaintoärsyke informoidaan journalistisesti väärin tai asiat ovat muulla tavalla muuttuneet.

Kun UFO-havainnon haastattelu on suoritettu, ja

silminnäkijät ovat antaneet havaintokertomuksen, on ehdottoman tärkeätä, että havaintokertomus säilyy aina muuttumattomana. Jos UFO-tutkija julkistaa kertomuksen ja joutuu stilisoimaan tekstiä journalistiseen asuun, on tietojen pysyttävä samoina. UFO-tutkijalla on siis melkoinen vastuu. Sen vuoksi on jatkuva itsensä kehittäminen myös olennaisella sijalla.

UFO-tutkijan välineistö

Ei ole tietenkään mitään erityistä UFO-tutkijan laukkua, jota voitaisiin pitää faktana. Mutta jos sellaista suunnitelisimme, saattaisi se sisältää seuraavia välineitä:

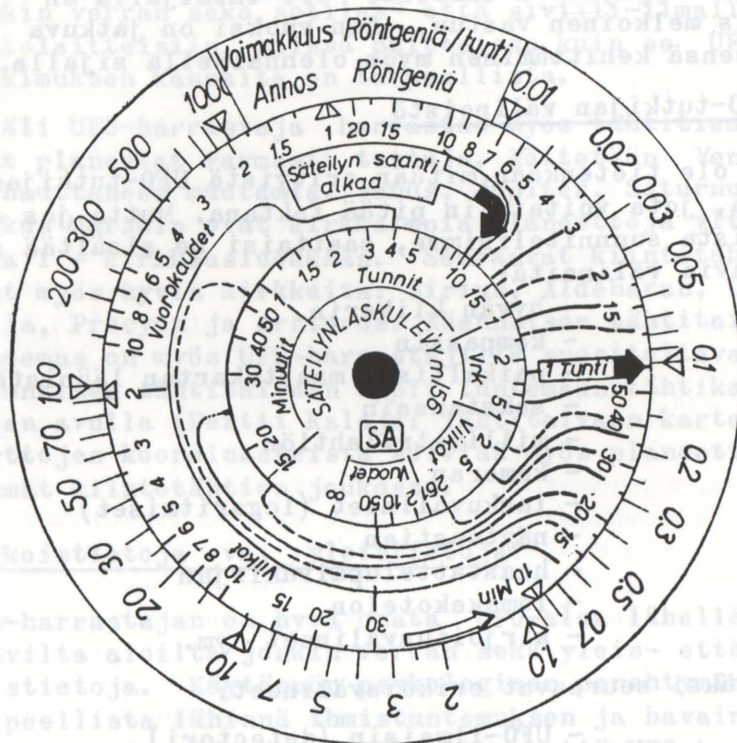
- hyvän kiikarin
- kompassin
- paikallisen maastokartan läänistä
- sekstanssin
- millimetrilehtiön
- kameran
- laskuvälineet (logaritmiset)
- näyteastian
- haastattelupäiväkirjan
- lomakekotelon
- kirjoitusvälineet ym.

Lisäksi seuraavat erikoisvälineet:

- UFO-ilmaisin (detectori)
- säteilymittari
- säteilynlaskulevy (logaritminen)
- ääninauhalaitteet
- suojanaamari
- säteilynsuojapuku
- radiopuhelimet

Kysymys siitä, ovatko erikoisvälineet tarpeellisia, on riippuvainen UFO-havaintojen laadullisesta kehityssuunnasta. Mikäli kuitenkin halutaan varautua tulevien havaintojen varalle, välineillä voi olla suurikin merkitys.

Erikoisvälineiden hankintaan yhdistykset voisivat kiinnittää suurempaa huomiota, sillä yksityiselle tutkijalle ne ovat kohtuuttoman kalliita. UFO-tutkijalla voisi todellakin olla jonkinlainen "UFO-laukku" varustettuna monipuolisilla välineillä.

Yllä yksinkertainen logaritmisella asteikolla varustettu säteilynlaskulevy. Mikäli UFO-havaintopaikalla esiintyy korkeaa säteilyä ja alueelle on vaarallista mennä, on tiedustelumittarilla paikannettava säteilypiste ja sen jälkeen yleismittarilla mitattava säteilyn määrä ja laatu. Säteilynlaskulevyllä voidaan laskea, milloin säteily heikkenee turvallisuusrajan alapuolelle, jotta tutkimuksia voidaan suorittaa. Alkusäteily heikkenee seitsenkertaisessa ajassa 1/10:aan. Äärirajaksi on laskettu 100 röntgeniä vrk. Vielä tällöinkin on sairastumisarvo 2 %.

Eri säteilylajit etenevät ilmassa säteilevästä hiukkasesta seuraavasti: alfa-säteily 2,54 sm, beta-säteily 3, 48 m ja gamma-säteily jo 800 m.

UFO-tutkijan työtavoista

En katso olevani pätevä antamaan neuvoja niin monipuolisella tutkimusalueella kuin ufologia on, mutta joitakin mieleeni tulleita seikkoja voisin mainita.

Mitä UFO-tutkija tekee saadessaan tiedon havainnosta? Onko sitä tilannetta varten suunniteltava toimintamalleja? Mitkä havainnot ovat tutkimisen arvoisia? Kuinka pitkälle tutkimukset on johdettava? Kuinka toimintavaihe alkaa?

1. Uutistiedon antaman havaintoärsykkeen aitouden tarkistaminen tulee kysymykseen mikäli informaatio saadaan lehdistön kautta.

2. Havainnon ennakoarviointi, harvinaisuusarvon ja havaintoluokan mukaan. Ei-UFO-ilmiön määrääminen ja tilannetarkistukset sekä yhteydet mahdollisiin laitoksiin, joilla on ollut mahdollisuus havaita ilmiö.

3. UFO-ilmiöksi toteaminen, tutkimuksen suunnittelu, yhteys silminnäkijöihin ja havainnon alkututkimus. - Jatkotutkimukset arvioidaan saatujen alkutietojen mukaan, mikäli havainnolla on erittäin korkea harvinaisuusarvo.

4. Alku- ja jatkotutkimustulosten käsittely, tietojen tarkistukset, virheiden korjaus, havaintoon liittyvien seikkojen yhdistäminen, esim. havainnot naapurikunnissa. - Lisäksi havaintoon saattaa jossakin vaiheessa tulla välitietoja, joilla saattaa olla harvinaisuus- tai luokitusarvoa muuttava vaikutus. Todetaan selvityskriteeri ja UFO-termin säilyminen. Epäselvissä tapauksissa raportti voitaisiin jättää lepäämään, kunnes saadaan luotettavia tietoja.

5. Raportointivaiheessa havaintokertomus olisi esitettävä johdonmukaisessa, ehkä kronologisessa järjestyksessä. Havaintoa koskevat erikoistutkimukset, kuten

laskelmat, yliopistojen tai muiden laitosten kommentit tai lausunnot voidaan esittää kommenttina.

Tutkijaryhmittely

Suoritettavalle tutkimukselle on eduksi, jos tutkimukseen osallistuu useampia henkilöitä. 3 - 4 voi olla sopiva määrä. Edelleen tehtävien jako yhdistyksissä saattaisi olla sen mukainen, millä aloilla toimivat henkilöt, jotka suorittavat osuutensa alaansa sivuavista seikoista. Lisäksi voisi t-ryhmä yhdessä laatia tutkimussuunnitelman sekä antaa neuvoja mahdollisille avustajille. Tutkimustapahtuman tultua päätetyksi voisivat tutkijat pitää tutkimusneuvottelun, jossa päätetään dokumenttivaiheeseen siirtymisestä ja varautumisesta välitietojen aiheuttamiin muutoksiin. Mitään estettä ei ole myöskään sille, että erityisen arvokkaasta ja korkean harvinaisuusarvon omaavasta havainnosta välitetään erikoisraportti tai UFO-muistio yliopistoon tai sen alaisuudessa toimivaan laitokseen.

Kritiikin esittäminen

Kritiikki ymmärretään usein väärällä tavalla. Mikäli on kyse ennakkoasenteisesta hylkäävästä kritiikistä, on kysymys samalla yliolkaisuudesta ja yleensä kielteisyydestä UFO-ilmiöön. Tämä useinkin johtuu pelkästään tiedon puutteesta UFO-ilmiöstä tai henkilökohtaisesta vastenmielisyydestä havaintoja kohtaan. Todellisen tutkijan ominaisuuksiin nähdäkseni kuuluu avoin mieli uuden tiedon edessä ja kritisoiva analyysi muodostuu tapahtumien erittelyksi, toisarvoisten seikkojen eliminoimiseksi ja tosiasioiden puntaroimiseksi. Voimme lähteä siitä, että UFO-ilmiön perussyy on täysin tuntematon. Emme voi vastata tieteellisesti siihen, mistä on kysymys. Toteamme vain havaintoraporttien olemassaolon, joissa voi esiintyä autenttisia tai epä-autenttisia asioita. Mahdollisimman korkeatasoisen keskusarkiston aikaansaaminen merkitsisi tulevaisuudessa monia tutkimusmahdollisuuksia ja jopa väitöskirjan perusaineistoa hyvin laajoille tieteen eri alueille. Tähän tähtäävä toiminta merkitsee myös sitä, että tulevaisuuden tutkijoilla on kenties käytettävissä kehittyneempiä menetelmiä, joista me emme osaa edes uneksia.

UFO-tutkija ja puolueettomuudesta

UFOista esitettyjen teorioiden pohjalla UFO-harrastajalla voi olla mieliselityksiä, päätelmiä, konventionaalisia tai radikaaleja asenteita UFO-arvoituksen suhteen. Voiko UFO-tutkija omista mielipiteistään huolimatta olla puolueeton? - Loppujen lopuksi on vaikea eritellä, mitä se merkitsee. UFO-tutkijalla voi ja saakin olla oma mielipiteensä, se on jopa tärkeä mielenkiinnon ja aktivitettin säilyttäjänä, mutta tutkimusten aikana voidaan omat mielipiteet panna hyllylle, jotta mitkään sivuseikat eivät pääsisi vaikuttamaan tulokseen, haastateltavan esitykseen tai havaintokertomuksen lopulliseen asuun. - Jokainen ihminen on inhimillinen olento omalla persoonallisella tavallaan ja tietoinen minä ja alitajuinen minä kokevat tapahtumia aistiketjumme välittäminä ja tapahtumien summa tietoisesti koettuna saattaa olla puutteellinen, vääristynyt tai mielikuvituksen kyllästämä. Täydelliseen totuuteen pääseminen on siis äärettömän vaikeaa. Siihen pyrkiminen on kuitenkin UFO-tutkijan kunniakas ja uraauurtava tehtävä.

UFO-tutkimus ei ole mitään salaseurailua, ja toimintamuodot olisikin järkiperäistettävä sellaiselle tasolle, että UFO-harrastus olisi yhtä arvostettua, kuin mikä tahansa tiede tai amatööriala. Vertailun vuoksi tulkoon mainituksi, että valtio tukee joka vuosi erilaisia yhdistyksiä, tieteellisiä ja puolitieteellisiä seuroja. Milloin UFO-tutkimuksen perusteet ovat sellaiset, että tällaista määrärahaa voidaan anoa?

K. Terziev:

UFOJEN FYSIOLOGISET VAIKUTUKSET

Fysiikan opettaja K. Terziev Jugoslaviasta lähetti toimitukselle kirjoitelman, jonka hän sanoo olevan osan laajasta tutkimuksestaan UFOjen teknisestä luonteesta. Kirjoittaja mainitsee, että tekstin laadinnassa häntä auttoi Strumican Fysikaalisen Lääketieteen Keskuksen lääkäri.

Kirjoituksessaan K. Terziev käsittelee melko laajasti myös Imjärven tapausta, johon hän on tutustunut sekä Flying Saucer Review'ssa olleen artikkelin perusteella että myös Aarno Heinosen ja Esko Viljon kanssa käymänsä kirjeenvaihdon avulla. Kun lukijat kuitenkin ovat jo tutustuneet Imjärven tapaukseen VIMANAn N:ossa 2/1970 julkaistun havaintokertomuksen perusteella ja kun Tapani Kuningas käsittelee myös kirjassaan k.o. tapausta vielä laajemmin, julkaisemme tässä K. Terziev'in kirjoitelmasta vain sen osan, joka koskee ionisoituneen ilman vaikutusta organismeihin.

K. Terziev kirjoittaa:

Ufojen lähitienoilla tai välittömässä läheisyydessä on useimmiten huomattu seuraavaa: kuuma säteily, ultra-violettisäteily, ultra-äänet ja sähköinen tai magneettinen kenttä, so. sähkömagneettinen kenttä. Nämä säteilyt aiheuttavat määrättyjä vaikutuksia elävään organismiin siis myös ihmiseen.
Tässä artikkelissa käsitellään ionisoituneen ilman fysiologisia vaikutuksia. Jos saadaan osoitetuksi, että nämä vaikutukset ovat samanlaiset kuin ufojen aiheuttamat tietyissä tilanteissa, voitaisiin tätä pitää osoituksena siitä, että joidenkin tai kaikkien ufojen työntövoima muodostuu tietyissä tilanteissa ionisoituneesta ilmasta. Ionisoituneen ilman toimimista työntövoimana puoltaa myös ufojen hehkumisilmiö, hehkuminen väreissä, ja hehkumisen voimakkuus, samoin värinmuutokset.

Ionisoituneen ilman fysiologinen vaikutus.

19. vuosisadan loppupuolella löydettiin ilmakehän ionit, samoin niiden fysiologinen ja terapeuttinen vaikutus. Ionit ovat nimittäin eräs yhdysosa ilmakehän ilmaa, ja niiden määrän lisääntyminen tai vähentyminen voi heijastua vahingollisesti niiden ihmisten terveyteen, jotka ovat tässä ilmakehässä. Tunnetut klimatologit Dorno, Mörikofer ja Schörer ovat sitä mieltä, että positiivisten ionien hallitseva asema ilmakehässä on syynä sairaalloisuuksiin ja ihmisten subjektiivisten tunnetilojen vaikeuksiin. Ilmaionien määrän muuttuminen huoneilmassa yhdessä muiden tekijöiden kanssa saattaisi olla yhteydessä siihen, että ilma menettää raikastavat ominaisuutensa. Henkilöt, jotka ovat sellaisissa huoneissa, ovat pahantuulisia, tuntevat väsymystä, päänsärkyä ja muita oireita.

Ilman ionisoituminen tapahtuu monien tekijöiden vaikutuksen alaisena, joista tärkeimmät ovat: maaperän ja maanalaisten kerrosten radioaktiivisuus, kosmiset säteet, ilmakehän purkaukset, voimakkaat tuulet, vesisuihkut, ultraviolettisäteet, liekit, korkeajännitevarautumat, röntgensäteet ja fysioterapeuttiset kammiot jne.

Ilmakehässä on suhteellisen pieni määrä ioneja. Tämä vaikeuttaa tutkimustyötä ionien fysiologi-

sesta ja terapeuttisesta toiminnasta. Ionisoituneen ilman tutkimukset tekevät mahdolliseksi laiteet, joiden avulla voidaan tuottaa ioneja tarpeeksi suuria määriä kokeilemista ja lääketieteellisiä tarkoituksia varten. Ilmaionit ovat olemassa lyhyen ajan. Niiden olemassaolon keskimääräinen aika voidaan mitata sekunneissa eikä koskaan tämä aika ole pitempi kuin 10 - 20 minuuttia. Liikkuessaan sähkökentässä ilmaionit vetävät toisiaan puoleensa, kun varaukset ovat erilaiset, ja niiden lataukset neutralisoivat toisiaan tai ne yhdistyvät monimutkaisiksi tomu-, höyry- ja savumolekyyleiksi ja mikro-organismeiksi, joita on ilmassa ja tällä tavalla ne muuttuvat ns. raskaiksi ioneiksi, joilla on vahingollinen vaikutus ihmisorganismiin. Joutuessaan kosketuksiin objektin pinnan kanssa ilmaionit purkavat latauksensa siihen. Silloin niistä muodostuu kaasumolekyylejä tai ne yhdistyvät ko. objekteihin (kasveihin, veteen, ihmisiholle) tai adheesion avulla pysyvät objektin rajapinnassa (metalli, kivet, huonekalut). Lukemattomat tutkijat sanovat, että ionisoitunut ilma vaikuttaa samalla tavalla eläimiin ja ihmisiin. Kun tutkitaan koko elimistöön kohdistuvia vaikutuksia, esim. jos ihminen oleskelee ionisoituneessa ilmakehässä, käy esille, että luonteenomaista ilmaioneille on tulehdusten ym. aiheuttaminen.

Kun käytettiin erilaisia metodeja, saatiin rekisteröidyksi muutoksia ihon herkkyydessä ja lämpötilassa. Ionisoitunut ilma vaikuttaa ihossa hiussuonistoon, suonien tonukseen, verenpaineeseen, sydämen toimintaan, veren morfologiseen kokoonpanoon ja sen fysikaalisiin ja kemiallisiin ominaisuuksiin; se aiheutti muutoksia kaasujen vaihtumisessa, lihaksissa, ruoansulatuskanavan toiminnassa jne. Kun ilmaionit joutuvat iholle ja hengityselinten yläosan limakalvolle, seuraa sarja fyysisiä ja kemiallisia reaktioita. Ihossa tapahtuu ilmaionien ja kudoksen elektrolyyttinen vuorovaikutus, ilmaionien uudelleenyhtyminen ja elektrolyysin reaktiot.

Kemialliset tuotteet, jotka ovat kerääntyneet iholle , imeytyvät hiljalleen, joutuvat verisuoniin. Täällä ne ilmeisesti aiheuttavat ärsyttävän vaikutuksen välireseptoreihin ja saavat täten aikaan fysiologisia vaikutuksia, jotka ilmenevät ihon ja limakalvon ulkopuolisten reseptorien ärsyyntymisenä.

Tällä tavoin ionisoitunut ilma ilmenee ihon, limakalvon ja niiden hermoreseptorien ärsyyntymisenä, josta taas heijastuu lukematon määrä monimutkaisia biofysikaalisia ja fysiologisia prosesseja elimistössä. Kasvojen ionisaatio aiheuttaa pulssin hidastumisen, suoniston jännityksen vähenemisen ja verenpaineen vähenemisen. Elektrocardiogrammissa se näkyy R ja T arvojen pienenemisenä ja sydämen rytmin hidastumisena, joka aiheutuu lepovaiheen pitenemisestä.

Hengityselimien ionisoituminen aiheuttaa valtimopaineen alenemisen ja hengitysfrekvenssin hidastumisen, joka johtuu parasympaattisen hermoston ärsyyntymisestä (kiihottumisesta).

Kevyet ionit yhtyvät hengitettäessä hengityselimissä vesihöyryyn ja muuttuvat raskaammiksi vesiioneiksi, jonka avulla voidaan selittää kummankin ionityypin samanlaiset vaikutukset. Hengityselimissä ja keuhkorakkuloissa ilmionit voivat pienentää ja suurentaa keuhkoreseptoreiden ärsytystä. Ionien synnyttämät vaikutukset välittyvät aivoihin, joista ne välittyvät efferenttejä hermoratoja pitkin elimiin. Ionit voivat siirtyä rakkuloista seinämien läpi vereen, jossa ne luovuttavat varauksensa kollodeille ja solurakenteille, jotka varautuvat negatiivisiksi. Sen vuoksi negatiivisten ionien hengittäminen lisää veren kolloidien ja solujen sähkövarausta, ja

positiivisten ionien hengittäminen vähentää sitä. Veren varauksen väheneminen tai kasvaminen, ja sen mukana myös aivonesteiden, vaikuttaa estävästi keskushermoston ja vegetatiivisen hermoston toimintaan, joka ilmenee kehon kaikkien toimintojen lamaantumisena.

Ionisaatio aiheuttaa kaulan alueelle eri reaktioita kuin kasvoihin. Aluksi voidaan huomara pulssin kiihtymistä, tonuksen ja verenpaineen kasvua, kynnenalusten kapillaarien supistumista jne. Muutokset elektrocardiogrammissa ilmenevät R ja T arvojen suurenemisena ja lepojakson pienenemisenä. Silmäterät supistuvat aluksi ja sen jälkeen laajenevat, samalla kun silmäpohjan suonet laajenevat. 2 - 4 minuutin päästä pulssi hidastuu, verenpaine laskee ja samoin suonten tonus. Kynnenalusten kapillaarit laajenevat. Jos pinnalle tulee suuria määriä ioneja, se alkaa hohtaa, Ionien liikkuessa ilmassa, ne menettävät varauksensa (rekombinoivat). Tämä varauksen menettäminen näkyy hohteena, jos ioneja on tarpeeksi suuri määrä. Hohde voi olla vaikuttavampi lähistöllä olevan pinnan kohdalla. Tällaisena pintana voi olla mm. ihminen.

Jos voidaan päästä selville siitä, että ufojen liikkumisen yhteydessä syntyy ilmaioneja, on syytä ottaa huomioon, että ufojen miehistöillä olisi suojapuvut estämässä ionien samoin kuin muunlaisen säteilyn vaikutusta. Toisaalta tämän yhteydessä on syytä huomioida mm. seuraavat esimerkit: Mooses (Exodus: XXXIV; 29, 35) ja Jeesus Kristus (Matteus XVII; 2, 5; Markus IX; 3, 6, 7 ja Luukas IX; 29, 34, 35), joiden kasvot ja vaatteet loistivat läheisyydessä, so. lähellä ufoa ("pilveä").

Yhteenveto ionisaation aiheuttamista oireista ja oireyhtymistä:

-Suoniston veltostuminen (vaikeuksia verenkierrossa)
- Suoniston jännityksen kasvu (vaikeuksia verenkierrossa)
- Arvojen R ja T pieneneminen elektrocardiogrammissa (vaikeuksia sydämen toiminnassa)
- Arvojen R ja T nousu elektrocardiogrammissa (vaikeuksia sydämen toiminnassa)
- Verenpaineen lasku (valtimopaineen lasku): sairaat henkilöt kyllästyvät toistensa seuraan, esiintyy vaikeuksia työnteossa, päänkipua, pyörrytystä
- Verenpaineen nousu (valtimopaineen nousu): työskenneltäessä raskas hengitys, humina korvissa, väsymys
- Sydämen rytmin hidastuminen, johtuu suurentuneista lepoajoista
- Sydämen kiihtyminen, taukojen lyhennyttyä
- Hengityksen tiheyden muutos
- Silmän pupillien supistuminen ja sen jälkeen laajentuminen
- Silmäpohjien laajeneminen
- Kynnenalusten hiussuonten supistuminen
- Kynnenalusten hiussuonten laajeneminen
- Erilaisia fysikaalisia vaikutuksia

(Suom. E.S)

Reijo Sjögren:

UFO-TUTKIMUKSISTA

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 23 vuotta siitä, kun UFO-tutkimukset aloitettiin. Tutkimuksien alkuaikoina käytettiin näistä ilmiöistä nimitystä "Len-

tävät lautaset". Noin 10 vuotta sitten muuttui termi lentävä lautanen termiksi UFO. Muutos johtui ilmeisesti suurelta osin siitä, että ilmiöt, joita ei pystytty selittämään "lentävällä lautasella", saatettiin edes osittain hyväksyttävästi selittää UFO termillä. Kuitenkaan ei ole täysin varmaa, onko edes UFO termi pätevä selitykseksi oudoille ilmiöille ja esineille, joita varsin runsaasti on viime aikoina omassa maassammekin esiintynyt. Sen lisäksi, että terminologia on muuttunut, on muuttunut myös tutkimukset, suhtautuminen sekä selitysteoriat.

UFO-tutkijoiden joukko on viime vuosien aikana jakautunut selvästi kahteen pääryhmään. Toisessa ryhmässä ovat ne tutkijat, jotka kuuluvat varsin selvästi ns. kontaktikertomusten kannattajiin, käsitellen myös UFO-ilmiötä ei fyysiseltä kannalta. Toisessa ryhmässä ovat taas sellaiset tutkijat, jotka pyrkivät käsittelemään ilmiötä puhtaasti fyysisenä liikkumatta kovinkaan syvällä henkisten ilmiöiden puolella.

Jälkimmäisen ryhmän - voitaisiinko sanoa - pääteoria on ilmeisesti vain se, että maapallollamme vierailee toisilta planeetoilta tulleita avaruusaluksia ja niitä ohjaavia robotteja tai ihmisen kaltaisia olioita. On selvää, ettemme voi ilmiön moninaisista ilmenemis- ja toimintamuodoista päätellen turvautua vain tähän ajatukseen, vaan on löydettävä jokin toinen selitys tämän ohelle.

Ensimmäiseen ryhmään kuuluvien pääteoriana on selvästi ns. parapsykologiset selitykset. Itse en ole harrastanut parapsykologiaa niin paljon, että voisin ilman muuta tuomita tämän ajattelutavan vääränä. Toisaalta en voi ymmärtää kuitenkaan parapsykologisia selitysteorioita ehkä siksi, että me emme tunne tarpeeksi parapsykologisia ilmiöitä voidaksemme niillä selittää UFO-ilmiöitä. Käsittääkseni ei kahdella tuntemattomalla tekijällä voida lähteä selvittämään toinen toisiaan.

Näyttää siltä, että myös fyysisissä selitysteorioissa on toivomisen varaa. Ajatellaanpa nyt vaikka C. Maxwell Cade ja Delphine Davis'in kirjaa The Taming of the Thunderbolts (Pallosalamien luonne), jossa Cade selittää UFO-ilmiöitä pallosalamiksi - niiltä osin, joita ei muuten tai muilla tavoin pystytty selittämään. C.M. Cade on nähdäkseni yhtä väärässä tai oikeassa kuin parapsykologit, jotka selittävät omilla keinoillaan UFO-ilmiön luonnetta.

On mahdollista, että lopullinen selvyys UFO-ilmiöstä saadaan jostain näiden kahden väliltä, fyysisen ja henkisen.

Näiden lisäksi on aina mahdollisuus, että molemmat sekä henkinen että fyysinen selitys ovat väärässä. Ehkä ratkaisu voi löytyä jokapäiväisestä elämästämme, jokapäiväisenä ilmiönä, jota vain emme ole sattuneet huomioimaan tarpeeksi ja jota monien viisaiden teorioiden rinnalla pidämme mitättömänä.

Tällä hetkellä olemme kuitenkin UFO-tutkimuksissamme täydellisesti umpikujassa, pimeydessä, josta on vain yksi pääsytie ulos: UFO ja sen todellisen luonteen tunteminen.

Oletteko arv. ufoisti jo hankkinut kansak. tark. Mikko S u h o s e n mielenkiintoisen teoksen

MUUTTUVA MAAILMA - UUDISTUVA USKONTO

Tämä asiarikas, erittäin sujuvasti kirjoitettu 300-sivuinen ajanteos käsittelee kriittisesti ja perustellusti uskontomme ja maailmankäsityksemme peruskysymyksiä sangen rohkeasti, tuoreesti ja ytimekkäästi. Kirja on saanut varsin kiittäviä arvosteluja eri tasoilta. "Hyvä maailmankatsomusteos. Olen lukenut sen erittäin mielelläni."(prof. Harva) "Vilpitön, kiintoisa ja antoisa." (tri Larkio) - "Varmaa on, että näihin monipuolisiin perusteluihin sekä voimakkaaseen elämänkatsomukseen ja persoonallisuuteen pohjautuvalla kirjalla on välttämättä merkitystä ja arvoa niille, joita nämä ongelmat askarruttavat." (Valtioneuvoston kanslian päällikkö, prof. Kauko Sipponen) - "Perusteellisen tietämyksen ja pitkän, vakavasti otettavan työn tulos." (maisteri Ville Repo)
Hinta 19,50/23,- ALEA KIRJA Oy. Helsinki

VIMANA

PAIKALLISKERHOT:

Jyväskylä	Erkki Erähonka Postilokero 171
Kemi	Kari Kuure os. Urheilukatu 11
Kotka	Pekka Teerikorpi os. Merikatu 4 B
Lappeenranta	"UFO 66" Tapani Kuningas os. Uro kk
Nurmijärvi	Viljo Penttilä Os. Nurmijärvi kk.
Pori	Jarl Lund os. Valtakatu 5 D
Seinäjoki	Runar Smedlund
Vaasa	Keijo Muukka os. Ilveksentie 11

Värioffset

O VIMANA